Súd:	Okresný súd Kežmarok
Spisová značka:	6T/75/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8413010328
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Juraj Fujerik
ECLI:	ECLI:SK:OSKK:2019:8413010328.36

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich Bc. Moniky Kuchtovej a JUDr. Anny Gaborčíkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.07.2019 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

O. P., nar. X.X.XXXX v G., trvalé bydlisko C. XXX,
okr. G., t. č. Ú. A.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

v období najmenej od 1.9.1999 až do dňa 11.04.2013, s výnimkou obdobia od 9.4.2008 do 1.7.2009 a od 29.9.2011 do 29.3.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, a s výnimkou mesiacov jún až december v roku 2006 a mesiacov september 2009 až máj 2010, kedy odišiel za prácou, v mieste svojho trvalého bydliska, v rodinnom dome č. XXX v obci C., okres G., v triezvom stave aj pod vplyvom požitých alkoholických nápojov a z toho dôvodu zvýšenej agresivity, svoju manželku Z. P. dvakrát až trikrát týždenne verbálne aj fyzicky napádal tak, že jej vulgárne nadával, vykrikoval jej, že je lesba, že má milenca, zakazoval navštevovať jej rodinu, dlaňami aj päsťami ju udieral po tvári, po hlave, po celom tele, nohami ju kopal do oblasti celého tela, niekedy ju udieral palicou a metlou, rozbíjal a ničil veci v domácnosti, útoky voči nej sa postupne stupňovali od mesiaca december 2006, kedy jej vyčítal úmrtie ich syna A., takmer denne ju ponižoval, budil ju v noci zo spánku tak, že ju kopal, ťahal za vlasy, vyžadoval od nej pohlavný styk a vulgárne jej nadával, fyzicky ju napádal bitím a kopaním, kričal, že dom je jeho, vulgárne jej hovoril, že pôjde z domu preč, vyžadoval od nej pohlavný styk, v nočných aj denných hodinách ju rôznymi spôsobmi nútil k pohlavnému aj orálnemu styku, ktorý keď odmietla, tak ju zbil, rukou jej zakrýval ústa pričom jej hovoril, že ak niečo povie, zabije ju, proti jej vôli jej rozťahoval nohy a vnikal do jej pošvy, svoj úd jej vkladal do úst a držal jej hlavu až pokiaľ sa neuspokojil, pri styku používal aj drevený kolík, ktorý jej vsúval do pošvy a pohyboval ním, pričom jej spôsoboval bolesť a krvácanie, v presne nezistený deň mesiaca marec 2013 ju úmyselne pomočil a vulgárne jej potom nadával, v presne nezistený deň mesiaca marec 2013 pod vplyvom požitého alkoholu zobral do ruky ručnú rámovú pílu, ktorú jej zúbkami priložil ku krku a vyhrážal sa jej odrezaním hlavy, a jeho konanie vyvrcholilo 11.4.2013 v čase okolo 22.00 hod., kedy jej vulgárne nadával, najmenej trikrát jej kopol do ľavej nohy a vyhodil ju z domu, čím týmto konaním spôsoboval poškodenej zranenia, najmenej zlomeninu rebra, zlomeninu nosa, nakoľko na iné lekárske ošetrenia nechodila zo strachu pred obžalovaným, ktorý sa jej pred návštevou lekára vyhrážal zabitím a vyhodením aj s deťmi na ulicu,

t e d a

-týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobovaním rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické a fyzické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddych a spánku, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

-násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil iného k orálnemu styku, a k iným sexuálnym praktikám, a spáchal taký čin na chránenej osobe a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,
-násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súloži a spáchal taký čin na chránenej osobe a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

-zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona,

-zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

-zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodenú Z. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, okres Kežmarok, s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 20.08.2013 obžalobu pod sp. zn. Pv 296/13 - 42 na obžalovaného O. P. a to pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že v období najmenej od 1.9.1999 až do dňa 11.04.2013, s výnimkou obdobia od 9.4.2008 do 1.7.2009 a od 29.9.2011 do 29.3.2012, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, a s výnimkou mesiacov jún až december v roku 2006 a mesiacov september 2009 až máj 2010, kedy odišiel za prácou, v mieste svojho trvalého bydliska, v rodinnom dome č. XXX v obci C., okres G., v triezvom stave aj pod vplyvom požitých alkoholických nápojov a z toho dôvodu zvýšenej agresivity, svoju manželku Z.F. P. dvakrát až trikrát týždenne verbálne aj fyzicky napádal tak, že jej vulgárne nadával, vykrikoval jej, že je lesba, že má milenca, zakazoval navštevovať jej rodinu, dlaňami aj päsťami ju udieral po tvári, po hlave, po celom tele, nohami ju kopal do oblasti celého tela, niekedy ju udieral palicou a metlou, rozbíjal a ničil veci v domácnosti, útoky voči nej sa postupne stupňovali od mesiaca december 2006, kedy jej vyčítal úmrtie ich syna A., takmer denne ju ponižoval, budil ju v noci zo spánku tak, že ju kopal, ťahal za vlasy, vyžadoval od nej pohlavný styk a vulgárne jej nadával, fyzicky ju napádal bitím a kopaním, kričal, že dom je jeho, vulgárne jej hovoril, že pôjde z domu preč, denne vyžadoval od nej pohlavný styk, v nočných aj denných hodinách ju rôznymi spôsobmi nútil k pohlavnému aj orálnemu styku, ktorý keď odmietla, tak ju zbil, rukou jej zakrýval ústa pričom jej hovoril, že ak niečo povie, zabije ju, proti jej vôli jej rozťahoval nohy a vnikal do jej pošvy, svoj úd jej vkladal do úst a držal jej hlavu až pokiaľ sa neuspokojil, pri styku používal aj drevený kolík, ktorý jej vsúval do pošvy a pohyboval ním, pričom jej spôsoboval bolesť a krvácanie, v presne nezistený deň mesiaca marec 2013 ju úmyselne pomočil a vulgárne jej potom nadával, v presne nezistený deň mesiaca marec 2013 pod vplyvom požitého alkoholu zobral do ruky ručnú rámovú pílu, ktorú jej zúbkami priložil ku krku a vyhrážal sa jej odrezaním hlavy, a jeho konanie vyvrcholilo 11.4.2013 v čase okolo 22.00 hod., kedy jej vulgárne nadával, najmenej trikrát jej kopol do ľavej nohy a vyhodil ju z

domu, čím týmto konaním spôsoboval poškodenej zranenia, najmenej zlomeninu rebra, vybitie 5 zubov, zlomeninu nosa, nakoľko na iné lekárske ošetrenia nechodila zo strachu pred obžalovaným, ktorý sa jej pred návštevou lekára vyhrážal zabitím a vyhodením aj s deťmi na ulicu a ktorý právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona, zároveň ako zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a tiež aj ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018 súhlasil so zmenou v osobe predsedu senátu, ku ktorej došlo Dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Kežmarok na rok 2017 ako aj so zmenou prísediacich tohto senátu v súvislosti s rozhodnutím predsedu senátu, a teda v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku súd nemusel konať hlavné pojednávanie odznova a vykonal len tie dôkazy, ktoré vzhľadom na absenciu poučenia v zmysle § 130 Trestného poriadku vyplývajúcu zo zápisníc z hlavných pojednávaní realizovaných predchádzajúcim zákonným sudcom u svedkov O. P., N. P., M. H. a F. Š. nebolo možné považovať za zákonne vykonané dôkazy.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018 zotrval na svojich predchádzajúcich výpovediach ako aj na svojom vyhlásení o nevine. Podľa neho si to poškodená Z. P. všetko vymyslela, lebo sa ho chcela zbaviť, hoci nepoprel, že jej dal facku a vynadal jej. Poukázal tiež na závery sexuologického vyšetrenia, pri ktorom neboli zistené žiadne sexuálne úchylky. Aj na ďalších hlavných pojednávaniach obžalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich výpovediach ako aj na vyhlásení, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.02.2014, ktorú súd prečítal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018, potvrdil, že sa s poškodenou Z. P. hádali, najmä kvôli financiám. Stalo sa, že ju aj fyzicky napadol a keď si to zaslúžila, tak jej dal facku. Pripustil, že požíval alkohol s tým, že v dnešnej dobe si vypije každý, ale pil málo, lebo dennodenne robil. Pripustil, že jej vulgárne nadával, tiež jej hovoril, že je lesba a tiež jej nadával aj preto, že mala milenca. Keď ju bil, tak formou faciek a to asi raz za tri mesiace. Poprel, že by poškodenú bil päsťami, kopal alebo používal na bitie metlu. Pripustil však, že rozbíjal veci v domácnosti. Poprel tiež, že by ju budil v noci alebo že by od nej vyžadoval pohlavný styk. Tiež poprel, že by ju nútil k orálnemu styku alebo že by jej strkal kolík do pošvy. Obžalovaný poprel, že by na poškodenú Z. P. močil, vyhrážal sa jej odrezaním hlavy, kopal do nohy alebo ju vyháňal z domu. Dňa 11.04.2013 o 22.00 hod. sa podľa neho nestalo nič zvláštne, len sa s poškodenou pohádali.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018 súd vypočul svedkyňu - poškodenú Z. P., ktorá po zákonnom poučení zotrvala na všetkých svojich doterajších výpovediach z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania. Ako na tomto hlavnom pojednávaní svedkyňa - poškodená vypovedala, s obžalovaným sa vzali v roku 1994 a postupne sa im narodilo osem detí. Nemohla tvrdiť, že obžalovaný bol spočiatku zlý, pracoval a nosil domov peniaze. Problémy sa podľa nej začali s tým, že obžalovaný začal piť a pod vplyvom alkoholu bol k nej násilný a bil ju. Deti však nebil a hoci mu svedkyňa - poškodená dohovárala, obžalovaný piť neprestal. Ona mu viackrát jeho správanie prepáčila, lebo vedela, že vyrastal v zlom prostredí a mal ťažké detstvo ale potom zistila, že čím viac mu odpúšťa, tým viac si k nej obžalovaný dovoľuje. Napádať ju obžalovaný začal, keď mal najstarší syn O. 13 rokov, teda asi pred desiatimi rokmi a to aj 3 až 4 krát do mesiaca, vždy keď mal vypité. Ako svedkyňa - poškodená uviedla, bil ju po tvári, kopal ju, hádzal na posteľ a vybil jej zuby. Bil ju rukami a aj metlou. Ako svedkyňa - poškodená ďalej uviedla, obžalovaný ju budil zo spánku s tým, že má frajera a „nabijakov“. Ona potom nemohla celú noc zaspať. Pokiaľ sa jedná o pohlavný život, svedkyňa - poškodená uviedla, že obžalovaný si od nej vynucoval pohlavný styk a to aj pred deťmi a to tiež vtedy, keď mal vypité, čo sa stávalo 3 až 4 krát do mesiaca. Ako uviedla, mal niečo drevené, čo do nej vtlačil a skrýval to pod paplónom. Keď to používal, krvácala z pošvy a bola aj na ošetrení na pohotovosti. Keď na nej používal ten drevený nástroj, stalo sa, že ju pritom aj pomočil. Keď sa mu nechcela podvoliť, tak ju obžalovaný bil a bola hádka až do rána. Obžalovaný kričal na deti, aby sa nepozerali a spali. Deti si vtedy ťahali paplón na hlavu, aby to nemuseli vidieť. Obžalovaný ju nútil k orálnemu styku a vyhrážal sa jej, ak to niekomu povie, tak že ju zabije a že ju vyhodí z domu. Podľa svedkyne - poškodenej ju obžalovaný veľa krát vyhodil z domu a to aj v noci či v mraze. Keď sa jej deti zastali, vyhodil aj ich, keď boli ticho, nechal ich obžalovaný v dome. Ako svedkyňa -

poškodená ďalej uviedla, obžalovaný sa jej vysmieval, nadával jej, že je kurva, špina a hovoril po dedine, že deti sú od jej švagrov. Vo vzťahu k časti skutku, kedy sa jej mal obžalovaný vyhrážať odrezaním hlavy, svedkyňa - poškodená uviedla, že v ten deň sa s obžalovaným hádali a ona sa bála ostať s obžalovaným sama doma. Preto poprosila dcéru W., aby v ten deň nešla do školy a zostala doma. Obžalovaný išiel po hádke von narezať drevo. Keď mu svedkyňa - poškodená vyčítala, že sa nestará o drevo a ani nenaloží do pece, či mu nie je ľúto detí, tak ju obžalovaný jednou rukou pritlačil o kuchynskú linku a s druhou rukou jej priložil ku krku pílu. Keď to videla dcéra W., tak obžalovaného odsotila na posteľ. Zároveň sa jej vyhrážal, že keď ho naserie, tak jej podreže krk. Svedkyňa - poškodená uviedla, že jej obžalovaný vybil päť zubov nohou, kopol ju do nohy a tiež jej zlomil nos a rebrá s metlou. Obžalovaný ju na lekárske ošetrenie nepustil a keď sa strhla hádka, išiel za svojou mamou a sestrou a všetku špinu obžalovaný zvalil na ňu. Keď na neho podala v tejto veci trestné oznámenie, tak ju vyhodil z domu. O tom, čo sa u nich v rodine deje, svedkyňa - poškodená hovorila terénnym sociálnym pracovníčkam, susedám a kamarátka, z rodiny to vedeli jej sestry. Obžalovanému preto dohovárali aj terénne sociálne pracovníčky, najmä keď obžalovaný rozbíjal interiér bytu. Obžalovaný s poškodenou obývali jednu izbu v rodinnom dome rodičov obžalovaného, kde bývali spolu s deťmi.

Obžalovaný k tejto výpovedi uviedol, že svedkyňa - poškodená si vymýšľa a klame lebo jej žiadne zranenia nespôsobil a svedkyňa - poškodená zuby nemala, už keď sa brali. Na nohe má vyrážku. Svedkyňa - poškodená zotrvala na svojej výpovedi.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018 prečítal predchádzajúce výpovede svedkyne - poškodenej na hlavných pojednávaniach dňa 03.02.2014 a 10.08.2015 ako aj výpovede ďalších svedkov a znalcov z doterajších hlavných pojednávaní pred zmenou senátu, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom.

Svedkyňa - poškodená Z. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.02.2014 uviedla, že obžalovaný sa k nej od roku 1999 správal tak, že sa to nedalo vydržať, stále ju ponižoval, bil ju rukou, kopal, nadával jej aj pred deťmi a žiarlil na ňu. Uvedené sa podľa nej stávalo aj 2 až 3 krát do týždňa. Ako uviedla, obžalovaný ju bil päsťami, bil palicou a metlou a kopal do nôh. U lekára bola, ale vymyslela si blbosti, lebo sa bála a stále obžalovanému hovorila, aby s tým prestal. Násilím od nej vyžadoval pohlavný styk a keď bol obžalovaný opitý, nútil ju k orálnemu styku. Ako uviedla, ona sa hanbila, lebo deti boli vo vnútri a preto styk pred nimi odmietala. Obžalovaný jej však povedal, že má milenca a nabijaka a musela mať pohlavný styk a to bez jej súhlasu. To sa podľa nej dialo celý ich spoločný život. Keď to odmietla urobiť, obžalovaný sa jej vyhrážal, bil ju a vyhadzoval ju z domu. Potvrdila, že jej vkladal drevený kolík do pošvy. Tiež uviedla, že dňa 11.04.2013 prišiel domov, priložil jej pílu ku krku s tým, že keď neprestane, tak ju zareže. Tiež ju obžalovaný kopol do nohy. O tom, ako sa obžalovaný správa, svedkyňa - poškodená povedala O. P.G., V. A. susedám O. P. a W. P.. Obžalovaný s touto výpoveďou svedkyne - poškodenej nesúhlasil.

Z. P. vypovedala ako svedkyňa - poškodená aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.08.2015, kedy uviedla, že aj potom, čo mal obžalovaný v rámci tohto trestného konania uložený zákaz sa k nej priblížiť, ďalej pije alkohol, nadáva jej do kuriev, dlaňou ju udiera do oblasti hlavy a keď spadne na zem, kope do nej. Ako uviedla, po prepustení z väzby chcela obnoviť spolužitie, v tom čase obžalovanému zomrela mama a dvaja bratia a chce, aby spolu vychovávali deti. Obžalovaný prisľúbil, že nebude robiť svedkyni - poškodenej zle.

Svedkyňa W. P., suseda obžalovaného a svedkyne - poškodenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.06.2015 uviedla, že nič nepočula, nevidela, pričom Z. P. jej hovorila, že sa s obžalovaným len hádali. Žiadne fyzické alebo sexuálne útoky jej svedkyňa - poškodená nespomínala. Na poškodenej nevidela žiadne známky zranení. K P. chodila len občas na kávu a vtedy sa obžalovaný správal normálne.

Svedkyňa V. A., sestra svedkyne - poškodenej Z. P.G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.08.2015 odmietla vo veci vypovedať. Preto súd prečítal jej výpovede z prípravného konania. Ako uviedla vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 02.07.2013, Z. P.G. sa jej s problémami s obžalovaným zdôverovala iba čiastočne, nepovedal jej nikdy o sexuálnych praktikách a ani o tom, že by jej mal obžalovaný zlomiť nos. Ak sa tak stalo, bolo to bez jej prítomnosti. Vie, že keď sa hádali, obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu voči Z. agresívny a ona radšej odišla preč, lebo nechcela byť toho svedkom. Svedkyňa nevie nič o útekoch Z. z domu, počula len hádky a ako obžalovaný svedkyni - poškodenej nadáva ale nikdy

nevidela žiadnu bitku. Teraz chodí k nim málo na návštevu, lebo na nich matka obžalovaného nadáva, že hovoria proti obžalovanému. Obžalovaný si aj vypil, ale nie veľa. K deťom sa obžalovaný správal normálne. Keď obžalovaný robil v Čechách, dával Z.F. peniaze, ale v Čechách mal milenku a tiež sa potom nemohol dlho zamestnať, lebo stratil občiansky preukaz. Rovnako táto svedkyňa vypovedala v prípravnom konaní aj dňa 13.04.2013. V oboch výpovediach, ktoré boli realizované po vznesení obvinenia, táto svedkyňa po poučení nevyužila svoje právo nevypovedať.

Svedkyňa O. P., vo vzťahu ku ktorej je obžalovaný švagor jej matky, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.11.2014 odmietla vypovedať a preto súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 13.04.2013, kde toto právo odmietnuť vypovedať nevyužila. V prípravnom konaní vypovedala, že nemala vedomosť, že by obžalovaný svedkyni - poškodenej nejako ublížil, nič také nepočula a ani nevidela. Svedkyňa - poškodená sa na obžalovaného sťažovala len kvôli hádkam. V ich dedine je verejné tajomstvo, že obžalovaný a svedkyňa - poškodená majú medzi sebou problémy ale nikto nič nepovie. Podľa nej je svedkyňa - poškodená posadnutá sexom, pričom matka obžalovaného ide proti svedkyni - poškodenej lebo udala jej syna.

Svedkyňa O. S., pracovníčka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny G. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.05.2014 uviedla, že svedkyňa - poškodená k nim prišla s tým, že správanie obžalovaného k nej je neúnosné ale nechcela nič konkretizovať. Spísali s ňou úradný záznam a svedkyňa - poškodená bola poučená, čo má robiť ďalej. Podľa svedkyne vtedy svedkyňa - poškodená hovorila len o bitke a že sa k nej obžalovaný hrubo správa a to dňa 12.04.2013, teda deň predtým, ako podala trestné oznámenie.

Súdna znalkyňa z odboru z odboru Sexuológie MUDr. W. Y. - Škultétyová vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.02.2015 zotrvala na záveroch písomného znaleckého posudku, ktorý vypracovala v prípravnom konaní a uviedla, že obžalovaný nemal úrazy na pohlaví a nemal ani pohlavné choroby. Nemal nikdy problémy v manželstve až na posledné roky, kedy došlo k poklesu záujmu o sexuálne aktivity zo strany manželky. Obžalovaný začal mať dojem, že poškodená túži po mladšom a výkonnejšom mužovi a začal sa k nej žiarlivecky správať. PPG vyšetrením, ktoré súdna znalkyňa považuje za objektívne, nebola u obžalovaného zistená žiadna sexuálna deviácia. Toto vyšetrenie ukázalo, že obžalovaný trpí poruchami erekcie, čo mohlo mať vplyv na jeho správanie sa v milostnom živote. Táto porucha erekcie, ktorá však neznamenala zníženie sexuálnej túžby ale len schopnosť realizovať pohlavný styk, mohla u obžalovaného vyvolať jeho nepriateľské správanie sa k manželke, žiarlivosť, podráždenosť ale aj fakt, že si mal vyrobiť sexuálnu pomôcku, ktorá mohla v istom v zmysle podľa súdnej znalkyne kompenzovať sexuálnu nedostatočnosť u obžalovaného. Obžalovaný poruchy erekcie popiera, čo znalkyňa považuje za zvláštne. Súdna znalkyňa u obžalovaného nezistila poruchu koordinácie sexuálnych systémov, vrátane sexuálnej agresivity. Preto nenavrhla ochranné sexuologické liečenie. Prípadné agresívne správanie sa obžalovaného voči poškodenej mohlo podľa súdnej znalkyne súvisieť s poruchou erekcie, ktorá sa mohla prejaviť frustráciou a dráždivosťou, ale nie je výsledkom sexuálnej deviácie. Obžalovaný tvrdí, že problém nemá, a preto podľa súdnej znalkyne hľadá vinníka mimo seba. Preto správanie manželky obžalovaný vyhodnotil nesprávne v tom, že má milenca a nemá záujem o zlepšenie kvality sexuálneho života. Používanie erotických pomôcok je podľa súdnej znalkyne založené na výslovnom obojstrannom súhlase partnerov.

Súdna znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. V. F. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.06.2015 zotrvala na záveroch písomného znaleckého posudku, ktorý s MUDr. U. U. vypracovala v prípravnom konaní a uviedla, že u obžalovaného zistila tretie štádium závislosti na alkohole podľa Jellineka a tiež disociálnu poruchu osobnosti. U obžalovaného však nebola zistená žiadna duševná choroba. K svojej závislosti je podľa súdnej znalkyne obžalovaný nekritický a bagatelizuje ju. U obžalovaného súdni znalci vylúčili patickú opilosť v čase činu a jeho rozpoznávacie schopnosti hodnotili ako čiastočne znížené nepodstatnou mierou a to v závislosti od množstva požitého alkoholu ale nikdy nie úplne vymiznuté. Obžalovaný podľa súdnej znalkyne chápe zmysel trestného konania a je schopný sa plnohodnotne zúčastňovať úkonov trestného konania. Z psychiatrického hľadiska nepovažujú jeho pobyt na slobode za nebezpečný pre spoločnosť, avšak vzhľadom na jeho alkoholovú závislosť navrhli uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, nakoľko predpokladajú priaznivý efekt na jeho ďalšie fungovanie. Ambulantnú liečbu súdna znalkyňa nepovažuje za dostatočnú.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.12.2018 súd vypočul svedkyňu N. P., ktorá ako riaditeľka Základnej školy v Holumnici poznala svedkyňu - poškodenú, nakoľko uvedenú školu navštevovali jej deti. Informácie o skutku mala táto svedkyňa iba sprostredkovane, a to od svedkyne - poškodenej, ktorá jej uviedla nejaký fyzický útok na ňu zo strany obžalovaného, ktorý však bližšie nekonkretizovala. Keď jej Z.F. P. chcela povedať podrobnosti, svedkyňa ju zastavila s tým, že ju to nezaujíma. O deti v súvislosti so školskou dochádzkou sa starala svedkyňa - poškodená a svedkyňa nemala vedomosť o tom, že by bolo deťom nejako ubližované. S poškodenou Z. P. prichádzala svedkyňa do kontaktu podľa potreby, niekedy raz do týždňa, niekedy raz za mesiac. Svedkyňa - poškodená sa jej sťažovala na finančné problémy v rodine.

Súd so súhlasom strán trestného konania v zmysle § 263 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka O. P., syna obžalovaného a svedkyne - poškodenej z prípravného konania zo dňa 13.04.2013, nakoľko tento je pre dlhodobý pobyt v cudzine nedosiahnuteľný. Tento svedok pri výsluchu v prípravnom konaní nevyužil svoje právo nevypovedať a uviedol, že mama a otec žili normálne a hádali sa ako v každej rodine, hlavne kvôli peniazom. Podľa svedka obžalovaný svedkyňu - poškodenú pri hádke nikdy fyzicky nenapadol, ale mohol jej slovne ublížiť, keď na ňu kričal. Počul, ako jeho mame obžalovaný vulgárne nadával, najmä keď bol nervózny zo svojho života. Obžalovaný si podľa neho vypije, ale pije normálne a aj sa správa normálne. Otec podľa neho patrí domov a nie do basy. Podľa neho si to svedkyňa - poškodená celé vymyslela a on sa hanbí. Na ďalšie otázky svedok neodpovedal s tým, že po podaní oznámenia H. P., matka obžalovaného a O. P. povedali svedkyni - poškodenej, že má trestné oznámenie stiahnuť a že z toho nesmie nič byť. Obžalovaný podľa neho nesmie ísť do basy, lebo sa bude musieť starať o celú rodinu on, čo svedok odmieta. Na ďalšie otázky svedok odmietol odpovedať.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.12.2018 prečítal výpoveď svedkyne M. N. z prípravného konania, a to v zmysle § 263 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko táto zomrela. Táto svedkyňa, ako starostka obce Holumnica od roku 2012 v prípravnom konaní dňa 13.06.2013 uviedla, že pozná rodinu P., ktorých finančnú situáciu riešili terénne sociálne pracovníčky obecného úradu, najmä pani H.. Ako svedkyňa uviedla, obžalovaný rodine finančne neprispieva, nechce si vybaviť občiansky preukaz a preto sa nemôže zamestnať. Neustále popíja alkohol a pod jeho vplyvom je agresívny, a to aj voči svedkyni. Svedkyňa nikdy nevidela, že by obžalovaný bil svedkyňu - poškodenú alebo, že by svedkyňa - poškodená bola zbitá. O tom, čo sa u ich malo udiať dňa 12.04.2013 vie iba sprostredkovane.

Na tomto hlavnom pojednávaní súd tiež v zmysle § 263 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka I. P.Č., brata obžalovaného z prípravného konania, ktorý medzičasom zomrel. V tejto výpovedi uviedol, že s obžalovaným býva v jednom dome od narodenia a potom, ako sa obžalovaný oženil, býva tam aj so svojou rodinou. Svedok nikdy nepočul a nevidel, že by sa obžalovaný a svedkyňa - poškodená medzi sebou bili. Obžalovaný sa svedkovi sťažoval, že mu poškodená nevarí, neoperie. Obžalovaný si rád vypije, ale nie je agresívny a správa sa normálne. Nikdy nevidel, aby bola svedkyňa - poškodená zbitá alebo mala vybité zuby. Kvôli svedkyni - poškodenej u nich nikdy nebola žiadna záchranka. Spoločnú stenu však nemajú. Svedkyňa - poškodená k tejto výpovedi uviedla, že to nie je pravda, žili v jednom dome a svedok sa jej viackrát zastal a skočil do obžalovaného, keď všetci videli, čo obžalovaný robil.

Súdna znalkyňa z odboru Psychológie PhDr. Ľ. P., rodená A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.01.2019 uviedla, že zotrváva na záveroch písomného znaleckého posudku, ktorý v prípravnom konaní vypracovala o osobe svedkyne - poškodenej Z. P.G.. ďalej uviedla, že psychologickým vyšetrením u svedkyni - poškodenej Z. P. zistila, že sa jedná o osobnosť s podpriemernými pamäťovými a intelektovými schopnosťami, ktorá sa dokáže orientovať v realite a v bežných sociálnych situáciách. Čo sa týka pamäťových schopností, tie boli v čase vyšetrenia intaktné, teda bez vážnej poruchy a u svedkyne - poškodenej nebola zistená tendencia dopĺňať detaily, ktoré si nezapamätala a neboli u nej zistené sklony k vymýšľaniu. Osobnosť svedkyne - poškodenej bola podľa súdnej znalkyne uzavretá s veľkou mierou zraniteľnosti, v čase vyšetrenia bola u nej vystupňovaná úzkosť. Svedkyňa - poškodená má podľa súdnej znalkyne tendenciu viazať sa na niekoho silnejšieho, hľadá akoby oporu a jej postoje k ľuďom sú v podstate nereálne. Má tendenciu vystupovať veľmi submisívne, podrobiť sa nárokom ľudí, aj keď to ide na úkor jej potrieb. Jej sebavedomie je u nej veľmi nízke, je neistá, neverí svojim schopnostiam a má tendenciu podliehať partnerovi a nechať sa ním aj napádať. V čase vyšetrenia súdna znalkyňa zistila u svedkyne - poškodenej príznaky depresívnej poruchy ale aj príznaky posttraumatickej poruchy, ktorá vzniká po prežití stresu, ktorý presahuje bežnú

mieru. V rámci depresívnej poruchy boli u svedkyne - poškodenej zistené desivé sny a s tým súvisiaci strach zo spánku, vracajúce sa myšlienky na agresívne správanie sa obžalovaného sprevádzané telesnými príznakmi. Depresia u svedkyne - poškodenej nemá vnútorné, genetické príčiny, a preto druhou možnosťou je u nej reaktívna depresia, ktorá u nej vznikla po prežívaní dlhodobej záťaže a tá s veľkou pravdepodobnosťou mohla súvisieť so správaním sa obžalovaného. Smrť syna mohla byť tiež dôvodom, ale ako súdna znalkyňa uviedla, svedkyňa - poškodená pri vyšetrení viac poukazovala na správanie sa obžalovaného. V tom čase jej z toho dôvodu bola odporučená psychiatrická liečba. Pamäť svedkyne - poškodenej jej umožňovala správne vnímať prežité udalosti a relatívne objektívne ich bez výraznejších skreslení aj popísať. V čase vyšetrenia súdna znalkyňa zistila u svedkyne - poškodenej prítomnosť syndrómu týranej osoby, príznaky v tom čase dosahovali miernu tendenciu, čo znamená, že svedkyňa - poškodená mohla v bežnom živote riadne fungovať. Správanie svedkyne - poškodenej súdna znalkyňa hodnotila ako submisívne, v medziľudských vzťahoch skôr zaujíma submisívnu rolu a neboli u nej zistené tendencie k výrazne agresívnemu správaniu. Teda svedkyňa - poškodená je skôr touto osobou, ktorú ľudia napádajú. U svedkyne - poškodenej bola jednoznačne zistená sexuálna traumatizácia. Svedkyňa - poškodená nemá tendenciu k vymýšľaniu, aj keď depresívne ladenie môže znamenať citlivejšie vnímanie udalostí ale nie v zmysle vymýšľania.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa M. H., ktorá ako terénna sociálna pracovníčka Obecného úradu Holumnica prichádzala do kontaktu s rodinou P.. S obžalovaným prichádzala počas svojich návštev v domácnosti do kontaktu len málo, pričom riešila hlavne nedostatok financií a záškoláctvo detí. Svedkyňa - poškodená sa jej sťažovala na obžalovaného, že sa nestará o domácnosť, ale je podľa svedkyne pravda, že keď bol obžalovaný doma, o domácnosť sa snažil postarať. Veľakrát ho ale videla pod vplyvom alkoholu. Svedkyňa - poškodená sa svedkyni zdôverila, že ju obžalovaný mal znásilniť a iba vtedy sa dotkli ich intímneho života. Svedkyňa - poškodená jej vtedy povedala, že keď mali pohlavný styk, že do nej vnikal nejakým drevom. V domácnosti, kde žilo veľa ľudí, vznikali podľa svedkyne konflikty, ale tie sa rýchlo utíšili. Svedkyňa - poškodená jej hovorila, že jej obžalovaný mal vybiť zuby, ale tie nemala od roku 2012, od kedy ju svedkyňa poznala a preto sa k pravdivosti tohto jej tvrdenia nevedela vyjadriť. Svedkyňa - poškodená jej tiež spomínala, že mala modriny, ale tie svedkyňa nikdy nevidela a radila jej, aby s tým išla za lekárom. O pôvode modrín hovorila, že ju mal obžalovaný napadnúť. Svedkyňa však uviedla, že svedkyňa - poškodená si vymýšľala v maličkostiach a teda nevedela povedať, či by si vymýšľala aj v takých väčších veciach. Preto jej tvrdeniam neprikladala nejakú veľkú váhu. V niektorých situáciách ju svedkyňa videla ako pokojnú a podriadenú a v niektorých situáciách ako priebojnú. Určite sa podľa svedkyne vedela Z. P. aj pohádať.

Svedok F. Š., do roku 2012 starosta Obce Holumnica, vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.01.2019 uviedol, že obžalovaný bol málokedy doma, pracoval v Čechách, kde mal známosť a rovnako známosť mala aj svedkyňa - poškodená. V tom čase bola v Holumnici najhoršia rodina práve rodina P.. Svedok nikdy nevidel svedkyňu - poškodenú zbitú a svedkyňa - poškodená sa mu na správanie obžalovaného nesťažovala. Rodinu však nenavštevoval a vedomosť o nej mal iba od terénnych sociálnych pracovníčok. Svedkyňu - poškodenú stretával len keď išla nakupovať alebo prišla na obecný úrad.

Svedkyňa O. P., suseda obžalovaného a svedkyne - poškodenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.02.2019 vypovedala, že svedkyňa - poškodená sa jej sťažovala na obžalovaného, že si vypije. Svedkyňa - poškodená sa jej nikdy nesťažovala na to, že by ju obžalovaný bil a tiež na nej nevidela žiadne zranenia súvisiace s bitkou. Tiež sa jej nezdôverovala so sexuálnym životom.

Súd na tomto hlavnom pojednávaní v súlade s návrhom prokurátora v obžalobe a so súhlasom obžalovaného prečítal výpovede ďalších svedkov z prípravného konania, znalecké posudky a listinné dôkazy.

Splnomocnené zástupkyne Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. JUDr. L. N. a Mgr. O. Ž. sa k trestnému konaniu nepripojili, nakoľko svedkyňa - poškodená nebola ich poistenkyňou a neevidujú náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť.

Svedkyňa MUDr. I. G., ktorá bola od roku 2002 do roku 2006 ošetrujúcou lekárkou svedkyne - poškodenej Z. P. nemal vedomosť, že by u svedkyne - poškodenej ošetrovala nejaké zranenie spôsobené inou

osobou. Svedkyňa - poškodená sa jej nikdy nesťažovala na žiadne problémy s obžalovaným, ktorého ani nepozná.

Svedok MUDr. M. N., lekár svedkyne - poškodenej vo svojej výpovedi uviedol, že po nahliadnutí do zdravotnej dokumentácie nezistil u svedkyne - poškodenej žiadne úrazy alebo zranenia, ktoré udáva. Naposledy bola vyšetrená dňa 02.04.2013, kde uviedla, že sa cíti unavená pre stresové situácie s jej manželom, ktoré však bližšie nešpecifikovala. To je jediný krát, kedy to uvádzala, pričom kartu má vedenú od roku 2003.

MUDr. G. L., zubný lekár, pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že si na svedkyňu - poškodenú nepamätá a ak by ošetroval zranenie spôsobené cudzou osobou, uviedol by to do zdravotnej dokumentácie.

Súd tiež oboznámil obsah znaleckých posudkov vypracovaných v prípravnom konaní súdnymi znalcami MUDr. W. Y. - Š., MUDr. V. F., MUDr. U. U. a PhDr. Ľ. P., pričom v záveroch písomných znaleckých posudkov sú uvádzané tie skutočnosti, ktoré znalci uviedli vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní a ktoré súd už vyššie v odôvodnení rozsudku uviedol.

Zo správ zdravotných poisťovní Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. a Union zdravotnej poisťovne, a.s. vyplýva, že poškodená Z. P. nie je poistenkyňou ich poisťovní a že sa nepripájajú k trestnému konaniu. Z odborného vyjadrenia O.. V. O. vyplýva, že vyhotovenie piatich zubov v hornom zuboradí by stálo 300,- Eur. Z úradných záznamov polície vyplýva, že boli preverované vyhrážky syna O. P.G. ml. na svedkyňu - poškodenú v súvislosti s podaním trestného oznámenia na obžalovaného v tejto trestnej veci a tie sa nepotvrdili. Drevený kolík, ktorým mal obžalovaný spôsobovať bolesť svedkyni - poškodenej sa nenašiel a podľa vyjadrenia svedkyne - poškodenej bol spálený v peci. Ďalej boli políciou preverované údajné vyhrážky H. P. a O. B. voči svedkyni - poškodenej, ktoré jej v súvislosti s trestným oznámením podaným na obžalovaného v tejto trestnej veci mali vulgárne nadávať a vyháňať ju z domu. Ďalej súd oboznámil listiny v súvislosti s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 5P 171/2007 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletým deťom obžalovaného a svedkyne - poškodenej, ktoré konanie bolo zastavené. Súčasťou predmetného konania boli aj správy z prešetrení pomerov Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., kde sa konštatovali záležitosti týkajúce sa domácnosti, finančnej stránky vedenia domácnosti a tiež vzťahov medzi členmi širšej rodiny P.G.. Zo záznamu o dychovej skúške vyplýva, že obžalovanému bola dňa 12.04.2013 o 17:07 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu 1,26 mg/l vydychovaného alkoholu. Dňa 13.04.2013 o 09:29 hod. už obžalovanému nebola nameraná prítomnosť alkoholu v dychu. Z lekárskej správy MUDr. I. R. vyplýva, že dňa 12.04.2013 o 20:15 hod. bola svedkyňa - poškodená privezená políciou ako týraná žena s tým, že včera bola zbitá obžalovaným, alkoholik, agresívny, bola aj znásilňovaná, manžel ju týral 19 rokov, používal aj orálny sex a náhradné techniky (drevený kolík). V objektívnom náleze tejto správy je uvedené, že svedkyňa - poškodená je roztrasená, ubitá psychicky, na ľavom predkolení má pohmoždeniny po kopancoch. Bolo zistené poranenie iných svalov a šliach predkolenia a indikované podanie apaurinu a ľadových obkladov na predkolenie.

Z ústavov na výkon trestu odňatia slobody a na výkon väzby pri jeho predchádzajúcich výkonoch trestu je obžalovaný hodnotený kladne, vystupovanie má zdvorilé a na požadovanej úrovni. Disciplinárne riešený nebol a v súvislosti s jeho podmienečným prepustením je jeho resocializačná prognóza priaznivá. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený negatívne. Obžalovaný je nezamestnaný, byt nevyhovuje po hygienickej stránke a rodina žije iba z prídavkov na deti a rodičovského príspevku svedkyne - poškodenej. Rodinou sa zaoberajú terénne sociálne pracovníčky pre zlú dochádzku detí a delikty syna O.. Obžalovaný je často pod vplyvom alkoholu a jeho správanie je niekedy veľmi neslušné. Jeho správanie nebolo riešené komisiou verejného poriadku. Obžalovaný nemá záznam v registri priestupkov. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 12 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 1T 122/2011 zo dňa 16.08.2011, a to pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, kedy bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a tento trest vykonal dňa 29.03.2012. Celkovo bol 6 krát súdne trestaný nepodmienečným trestom a v jednom prípade sa mu podmienečný trest odňatia slobody premenil na trest nepodmienečný (záznam číslo 5 odpisu registra trestov).

Súd rozsudkom zo dňa 15.02.2019 uznal obžalovaného O. P. za vinného za skutku, ktorý jej totožný zo skutkom, ako je uvedený v tomto rozsudku a pri totožnej právnej kvalifikácii uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu týmto rozsudkom uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou a poškodenú Z. P. odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v A. uznesením č.k. 6To 22/2019 - 657 zo dňa 25.04.2019 na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v A. v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prvostupňový súd pri ustálení svojich zistení a následnom právnom posúdení konania obžalovaného vychádzal aj z výpovedí svedkýň W. P. a S. P., ktoré ako dcéry obžalovaného a svedkyne - poškodenej na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať a súd tak vychádzal z ich výpovedí z prípravného konania. Odvolací súd však konštatoval, že obe svedkyne boli v prípravnom konaní poučené podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku ale neboli poučené podľa § 130 ods. 1 Trestného poriadku. Tunajší súd tak podľa odvolacieho súdu nepostupoval správne, keď tieto zápisnice na hlavnom pojednávaní prečítal, pretože sa jedná o nezákonný dôkaz, o ktorý však súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie. Preto je potrebné podľa právne záväzného názoru odvolacieho súdu tieto svedkyne, ktoré žili s obžalovaným a poškodenou v spoločnej domácnosti, na hlavné pojednávanie predvolať a po riadnom poučení ich aj vypočuť k okolnostiam skutku, ktoré sa obžalovanému kladie za vinu.

Preto súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.07.2019 vypočul svedkyňu S. A., rodenú P., ktorá nevyužila svoje právo nevypovedať, hoci obžalovaným je jej otec. Aj vzhľadom na predchádzajúci nátlak rodiny obžalovaného na svedkyňu, ktorá bola aj prešetrovaná políciou a na agresívne prejavy správania sa obžalovaného voči členom domácnosti, mal súd obavu, že by uvedená svedkyňa nevypovedala v prítomnosti obžalovaného pravdu. Preto predseda senátu v zmysle § 262 Trestného poriadku vylúčil obžalovaného z hlavného pojednávania na čas výsluchu tejto svedkyne. Presvedčenie súdu o správnosti tohto rozhodnutia potvrdila skutočnosť, že svedkyňa pri svojej výpovedi aj bez prítomnosti obžalovaného už na začiatku výsluchu začala plakať a citové rozrušenie spojené s občasným plačom bolo prítomné počas celého priebehu jej výpovede. Preto predseda senátu v zmysle § 261 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol, že výsluch svedkyne vykoná sám.

Ako táto svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, detstvo nemala dobré, obžalovaný bil poškodenú, akoby bil muža, pričom ju bil rukou po tvári, po rukách, všade. Tiež ju obžalovaný kopal do brucha a do nôh, kde prišlo. Obžalovaný tak robil, vždy keď pil a obžalovaný podľa svedkyne pil každý deň. Obžalovaný tiež na poškodenú hrešil a nadával jej, pričom používal vulgárne nadávky. Po vplyvom alkoholu obžalovaný vystrájal, kričal a celú noc im nedal spať. V kuchyni obžalovaný rozbil všetky skrine, obrazy a keď to boli sväté obrazy, tak po nich ešte aj skákal, až na nich rozbil sklo. Poškodená ho ukľudňovala a hovorila mu, aby išiel spať. Svedkyňa na poškodenej videla modriny a tiež vie, že mala vybité zuby ale nevie, či jej to spravil obžalovaný. Vo vzťahu k pohlavnému životu jej rodičov svedkyňa uviedla, že keď bol obžalovaný triezvy, bol dobrý, keď mal vypité, tak tam niečo bolo ale ona iba počula pohlavný styk. O drevenom kolíku svedkyňa nevedela uviesť nič. Svedkyňa si takého právanie obžalovaného k poškodenej pamätá od svojich piatich alebo šiestich rokov a to správanie pokračovalo ďalej, obžalovaný stále pil a stále sa hádal s poškodenou. Keď bol obžalovaný triezvy, vtedy bol dobrý, ale keď bol opitý, tak sa s poškodenou hádal. Vtedy zobral do ruky, čo mu prišlo, aj nože, ktoré museli pred ním skrývať. Vo vzťahu k incidentu v marci 2013 svedkyňa uviedla, že sa medzi jej rodičmi začala hádka, obžalovaný z ničoho nič zobral pílku na drevo, chcel ju na poškodenú hodiť ale ona a sestra Dominika mu ju zobrali. Vtedy na poškodenú kričal a nadával jej, že je šľapka a kurva. Dôvodom tohto jeho konania bolo, že na ňu žiarlil. Poškodená mu hovorila, nech to nerobí a že ona chce iba jeho. Obžalovaný v tom čase stál, poškodená sedela na posteli a obžalovaný držal pílku vo výške svojich pŕs a zúbkami píly mieril na poškodenú, pričom pílka bola asi vo vzdialenosti 20 cm od poškodenej. Svedkyňa uviedla, že na ňu celkovom správanie obžalovaného pôsobilo zle, už ho nebrala ako otca. Na správanie obžalovaného reagovala tak, že plakala a kričala na neho, aby išiel spať. Obžalovaný niekedy aj išiel spať ale potom zase vstal a išiel piť. Ani rodina obžalovaného ho už nebrala, lebo povedala, že obžalovaný je zlý a on sa s nimi už ani nebavil. Aj ostatní súrodenci sa báli a plakali, zo strachu sa za mamu neprihovorili. Obžalovaný bol podľa svedkyne kľudný tak dva - tri dni. Stále pil, chodili za ním kamaráti a mal tiež takého brata, ktorý pil každý deň. Vzťah obžalovaného a poškodenej hodnotila ako nedobrý a poprela, že by ju na jej výpoveď nahovorila poškodená, ako to tvrdil obžalovaný.

Obžalovaný vo svojom vyjadrení k výpovedi tejto svedkyne uviedol, že poškodená je potvora a že v prípravnom konaní svedkyňa vôbec nehovorila, že tam boli nejaké bitky a hádky.

Poškodená k výpovedi tejto svedkyne uviedla, že táto hovorí pravdu, nemôže si vymýšľať, keď to videla od detstva a ešte aj teraz trpí, čo si museli od obžalovaného vytrpieť.

Svedkyňa W. O., rodená P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.07.2019 po poučení v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, najmä § 130 Trestného poriadku využila svoje právo a vo veci odmietla vypovedať. Vzhľadom na právne záväzný názor odvolacieho súdu o nezákonnosti jej výpovede z prípravného konania, súd v súlade s ustanovením § 263 ods. 4 Trestného poriadku neprečítal jej výpoveď z prípravného konania, nakoľko tento výsluch vzhľadom na absenciu zákonného poučenia v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku nebol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku.

Z aktuálneho odpisu registra trestov, ktorý sú oboznámil na tomto hlavnom pojednávaní vyplývajú rovnaké odsúdenia, ako pri odpise registra trestov, ktorý súd oboznámil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.02.2019.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré sám považoval za dostačujúce pre náležité posúdenie uvedenej trestnej veci a umožňujúce rozhodnutie o podanej obžalobe formou rozsudku. Súd tiež v súlade s právne záväzným názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie výsluchom svedkýň. Súd pritom posúdil každý dôkaz a informáciu z neho získanú jednotlivo, avšak zároveň všetky dôkazy posudzoval v kontexte celého skutkového deja, ktorého obraz v súhrne vytvárajú. Tú súd reagujúc na záverečnú reč obhajcu obžalovaného a ním spomínaný pomer dôkazov 19:1 v prospech obžalovaného poukazuje, že pri hodnotení dôkazov nie je možné iba mechanické spočítavanie dôkazov svedčiacich v prospech a v neprospech obžalovaného alebo vytváranie matematického pomeru dôkazov, ale súd musí každý dôkaz zvažovať z hľadiska jeho sily vyplývajúcej z charakteru tohto dôkazu a informáciu z neho získanú hodnotiť v kontexte sily iných dôkazov. Preto aj keď súd vykoná dôkazy svedčiace čiastočne v prospech obžalovaného, táto skutočnosť nemusí byť automaticky dôvodom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že skutok uvedený v obžalobe obžalovaný nespáchal.

Obžalovaný svoju vinu na hlavnom pojednávaní popieral s tým, že to, čo uvádza svedkyňa - poškodená je zveličené. Tu však treba zvýrazniť fakt, že obžalovaný pripustil, že svedkyni - poškodenej vulgárne nadával a stalo sa, že jej dal aj facku a to vtedy, keď si to zaslúžila. To sa podľa neho dialo asi raz za tri mesiace. V tomto prípade je vidno, že pohľad na to, čo je „zveličené“, môže byť subjektívnym.

Súd poukazuje na skutočnosť, že zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 sa dopustí páchateľ, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie
a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie,
d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo
e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať.

Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon síce demonštratívne [pod písm. a) až e)] uvádza rôzne formy konania, ktorými páchateľ môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, podstatou konania páchateľa, a to bez ohľadu na to ktorou z demonštratívne uvedených foriem sa ho dopustí, však vždy musí byť týranie blízkej osoby alebo osoby, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické

utrpenie. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom „týra osobu“ v zmysle § 215 TZ treba rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorým páchateľ so zreteľom na formu použitého násilia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti; také konanie sa vyznačuje určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tz 31/2005).

Z uvedeného je teda zrejmé, že tento zločin v sebe nutne zahŕňa vysokú mieru trvalosti konania páchateľa a zároveň intenzity jeho konania vyznačujúceho sa krutosťou, bezcitnosťou, bezohľadnosťou a nasmerovaného voči blízkej osobe, ktoré u nej vyvoláva pocit výrazného strachu, poníženia a utrpenia. Všetky tieto znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu, hoci aj v ich jednotlivosti, musia byť v procese dokazovania nepochybne preukázané tak, aby súd mohol dospieť k jednoznačnému a nespochybniteľnému záveru, že obžalovaný skutok majúci všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania v blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona spáchal.

V tomto prípade sa „zveličenie“ tvrdení svedkyne - poškodenej z pohľadu obžalovaného vôbec nejaví ako nepodstatné, pretože hrubé nadávky, bitky po dobu viac ako 14 rokov, s určitými prestávkami, počas ktorých bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody alebo za prácou v cudzine, v intervale uvádzaného samotným obžalovaným (raz za tri mesiace) v sebe nepochybne nesú aspekt takého intenzívneho pôsobenia na telesnú a duševnú integritu svedkyne - poškodenej, ako jeho manželky, že je nutné konštatovať, že len tým konaním, ktoré pripustil samotný obžalovaný, by došlo k naplneniu zákonných znakov zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015. O bezcitnosti správania sa samotného obžalovaného vo vzťahu ku svedkyni - poškodenej svedčí aj vyjadrenie obžalovaného, že ju bil, keď si to zaslúžila. Je absolútne neprípustné také správanie manžela voči blízkej osobe (manželke), kedy manžel rozhodne, či si jeho manželka bitku zaslúži alebo nie. To svedčí o hrubej nerovnováhe vzťahu medzi obžalovaným a svedkyňou - poškodenou v neprospech svedkyne - poškodenej, kedy sa obžalovaný sám rozhodoval, že bude svojej manželke ubližovať, čím ju dostal do absolútne podriadeného postavenia. Aj keď obžalovaný dôvody svojho správania voči poškodenej Z. P.G. nekonkretizoval, spomínal mimomanželskú známosť svojej manželky, ktorú mal potvrdiť svedok Š.. Tu si súd opätovne dovoľuje poukázal na úplne skreslené uvažovanie obžalovaného, majúceho dominantné postavenie voči svojej manželke, ktorý mimomanželskou známosťou ospravedlňuje bitie svojej manželky. Mimomanželská známosť je síce porušením vzájomných vzťahov medzi manželmi a povinnosti každého z nich vytvárať harmonické rodinného spolužitie založené na vernosti zakotvené v Zákone o rodine, ale nie je, a absolútne nikdy nemôže byť dôvodom na konanie, ktorého sa voči svedkyni - poškodenej dopúšťal obžalovaný a ktoré podľa presvedčenia súdu len z výpovede samotného obžalovaného napĺňa skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015. Toto tvrdenie obžalovaného len svedčí o zvrátenosti jeho hodnôt rodinného a manželského charakteru a dotvára celkový obraz jeho konania, ktoré súd zistil z ďalších dôkazov.

Veľmi dôležitým dôkazom sú výpovede samotnej svedkyne - poškodenej Z. P., ktorá konanie svojho manžela O. P. opísala nielen v prípravnom konaní ale aj vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní tak v pôvodnom zložení senátu ako aj po zmenu senátu. Jej výpoveď o správaní sa obžalovaného voči nej možno hodnotiť ako komplexnú, samozrejme ovplyvnenú jej mentálnym schopnosťami, ale svedkyňa - poškodená aj napriek tomu bola schopná do detailov a pomerne podrobne (opísala ako si deti dávali v noci paplóny na hlavu a pod.) opísať to správanie obžalovaného, ktoré je vystihnuté v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Opísala bitie zo strany obžalovaného, nadávky, nútenie k orálnemu styku ako aj používanie dreveného kolíku, ktorý jej obžalovaný zasúval proti jej vôli do pošvy. Uvedené sa podľa nej dialo dlhodobo a intenzita konania obžalovaného v jeho rôznych formách bola svedkyňou - poškodenou ustálená na 3 až 4 krát do mesiaca.

Pravdivosť jej výpovede, ktorú v záverečnej reči spochybnil obhajca obžalovaného je samozrejme kategóriou právnou a je na posúdení súdu. Súd sa tu ale opiera o závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Ľ. P.P., ako aj o nej výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorá jednoznačne uviedla, že svedkyňa - poškodená má síce podpriemerné pamäťové a intelektuálne schopnosti ale jej pamäť bola v čase páchania skutku bez porúch a je schopná zapamätať si prežité udalosti a neboli u nej zistené patologické

sklony k vymýšľaniu. Tento záver znalkyne vo vzťahu k výpovedi svedkyne - poškodenej zodpovedá aj obsahu jej výpovedí, ktoré boli komplexné a boli bez vážnejších rozporov (samozrejme s prihliadnutím na odstup času v kontexte jej mentálnych schopností) počas celého priebehu trestného konania, vrátane prípravného konania. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že táto súdna znalkyňa u svedkyne - poškodenej zistila príznaky depresívnej poruchy, ktoré vzhľadom na priebeh znaleckého vyšetrenia spojila so správaním sa obžalovaného ako aj mierne príznaky posttraumatickej stresovej reakcie na konanie obžalovaného, čo súviselo s prežitím stresu, ktorý presahuje bežnú mieru. Súdna znalkyňa jednoznačne potvrdila u svedkyne - poškodenej existenciu syndrómu týranej osoby, čo svedčí tomu záveru, že svedkyňa - poškodená bola agresívnemu a násilnému správaniu sa zo strany obžalovaného vystavená dlhodobo a pôsobenie tohto správania sa obžalovaného na psychiku svedkyne - poškodenej bolo veľmi intenzívne. Znalkyňa v znaleckom posudku podrobne opísala všetky príznaky zistené u svedkyne - poškodenej, ako sú prejavy sebadeštrukčného správania, skreslený obraz reality, sebaobviňovanie, sociálna izolácia, úzkosti, desivé sny, strach zo spánku, návaly negatívnych emócií, búšenie srdca, tras a podobne. Vo vzťahu k sexuálnemu životu boli u svedkyne - poškodenej súdnou znalkyňou jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zistené príznaky sexuálnej traumatizácie. Tieto odborné znalecké závery jednoznačne potvrdzujú právny záver súdu, že výpoveď svedkyne - poškodenej, ktorá usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete tohto rozsudku, je pravdivou a súd ju musí nutne brať do úvahy ako jeden z dôkazov v tejto trestnej veci. Zároveň však zdôrazňuje, že je to jeden z rozhodujúcich dôkazov z hľadiska jeho sily, ktorý však nie je jediným.

Zároveň sa týmto znaleckým dokazovaním nepotvrdila výpoveď svedkyne Jany H., že svedkyňa - poškodená má hádavú povahu. Podľa súdnej znalkyne PhDr. P., svedkyňa - poškodená má tendenciu podliehať partnerovi a to až do tej miery, že by sa nechala ním napádať. Vystupuje veľmi submisívne, je ochotná sa podrobovať požiadavkám iných ľudí a hľadať oporu u iných ľudí. Agresívne sklony správania sa u nej súdna znalkyňa vylúčila. To samozrejme nemusí znamenať, že sa svedkyňa - poškodená nevie pohádať, ale určite to vylučuje jej verbálnu agresivitu v zmysle provokácii obžalovaného.

To, že výpoveď svedkyne - poškodenej vo vzťahu ku skutkovému deju tak, ako bol ustálený súdom v rozsudku je nutné považovať za pravdivú vyplýva aj z výpovede jej dcéry S. P. na hlavnom pojednávaní. Jej výpoveď je podrobným a komplexným opisom správania sa obžalovaného k svedkyni - poškodenej a jej z nej zrejmé fyzické násilie obžalovaného vo forme bitiek, kopania, psychické násilie vo forme vulgárnych nadávok a vyhrážania a tiež odpieranie spánku. Svedkyňa S. A. potvrdila, že svedkyňa - poškodená mala modriny, že obžalovaný počas hádok brával do ruky nôž, rozbíjal nábytok, pričom toto jeho konania malo dlhodobý a intenzívny charakter (obžalovaný sa tak správal podľa svedkyne od vtedy, čo si to pamätala v piatich alebo šiestich rokoch svojho života, a to pod vplyvom alkoholu a on pil každý deň). Tiež podrobne a v zhode so svedkyňou - poškodenou opísala incident z marca 2013, kedy obžalovaný ohrozoval svedkyňu - poškodenou pílkou na drevo a vyhrážal sa jej odrezaním hlavy. Toto konanie obžalovaného svedkyňa nielen videla ale do jeho priebehu aj zasahovala v snahe pomôcť svojej mame a vziať obžalovanému pílku, a tiež ho aj podrobne a do detailov opísala.

Aj výpoveď svedkyne V. A. dokresľuje správanie sa obžalovaného voči svedkyni - poškodenej, kedy uviedla, že bola svedkom ich vzájomných hádok, počas ktorých obžalovaný svedkyni - poškodenej vulgárne nadával a bol voči nej agresívny. To, že nebola svedkom nejakých fyzických útokov je len kvôli tomu, že ako sama uviedla, radšej odišla preč, aby toho nebola svedkom.

Pokiaľ jedná o výpoveď syna obžalovaného a svedkyne - poškodenej, O. P. z prípravného konania, u neho je badateľná snaha neublížiť obžalovanému. Ako svedok uviedol, nechce, aby obžalovaný išiel do väzenia, lebo by bola hanba po celej dedine a on by sa potom musel starať o celú rodinu, čo on odmietol. Preto jeho výpoveď o normálnom fungujúcom manželstve s občasnými hádkami možno považovať za účelovú v snahe pomôcť obžalovanému a v tomto kontexte ju súd aj hodnotil. Napokon aj svedok O. P.G. pripustil, že sa obžalovaný a svedkyňa - poškodená hádali a obžalovaný svojej manželke slovne ubližoval a to tak, že jej vulgárne nadával. Potvrdil aj to, že obžalovaný požíval alkoholické nápoje a že je nervóznej povahy. Ďalej odmietol vypovedať ale potvrdil, že aj on vyvíjal nátlak na svedkyňu - poškodenú, aby trestné oznámenie podané na obžalovaného stiahla.

Pokiaľ sa jedná o druhú skupinu svedkov, ktorá pochádza z prostredia rodiny obžalovaného, O. P. a I. P. vypovedali, že nevideli žiadne násilné konanie zo strany obžalovaného voči svedkyni - poškodenej. Tu súd poukazuje na skutočnosť, ktorá vyplýva z výpovedí detí obžalovaného, svedkyne M. H. ako

aj úradných záznamov polície, že vzťahy medzi svedkyňou - poškodenou a rodinou obžalovaného, s ktorou žili v jednom rodinnom dome patriacom rodičom obžalovaného, boli veľmi zlé a sprevádzané mnohými konfliktami, ktoré vyvrcholili potom, čo svedkyňa - poškodené podala na obžalovaného trestné oznámenie a kedy sa jej matka obžalovaného a jej švagriná mali vyhrážať vyhnaním z domu, ak toto trestné oznámenie nestiahne. Preto je pravdivosť týchto výpovedí spochybnená, na čo poukázala vo svojom vyjadrení k výpovedi svedka I. P. aj svedkyňa - poškodená.

Ďalej bola v priebehu dokazovania vykonaná skupina dôkazov pozostávajúcich z výpovedí svedkov, ktorí nie sú členmi rodiny, ale prichádzali s rodinou do kontaktu. Svedkyňa - poškodená svedkyni S. povedala, že obžalovaný ju bije a správanie obžalovaného je neúnosné. Svedkyňa N. vypovedala, že aj keď na svedkyni - poškodenej nespozorovala žiadne zranenia, obžalovaného charakterizovala ako agresívneho človeka, najmä pod vplyvom alkoholu, čo sa prejavilo aj voči nej samotnej. Svedkyňa H. uviedla, že svedkyňa - poškodená sa jej zdôverila, že ju obžalovaný mal znásilniť a iba vtedy sa dotkli ich intímneho života. Svedkyňa - poškodená jej vtedy povedala, že keď mali pohlavný styk, že do nej obžalovaný vnikal nejakým drevom. Svedkyni N. P., ako učiteľke ich detí sa svedkyňa - poškodená zdôverila, že obžalovaný ju fyzicky napadol, ale svedkyňa o tom nechcela viac počuť, lebo sa to netýkalo detí. Všetky uvedené svedecké výpovede čiastočne podporujú tvrdenie svedkyne - poškodenej, že správanie sa obžalovaného voči nej bolo agresívne a to často pod vplyvom alkoholu, a že hoci nevideli na svedkyni - poškodenej žiadne zranenia, boli konfrontovaní so sťažnosťami svedkyne - poškodenej na násilné správanie sa obžalovaného nielen vo verbálnej ale aj sexuálnej oblasti. Tvrdenia, že jej buď neverili alebo nemali záujem sa tým bližšie zaoberať je jednak zarážajúce, najmä v prípade svedkyne S., ako pracovníčky orgánu štátnej správy, ale zároveň to neznamená, že svedkyňa - poškodená si tieto tvrdenia vymyslela alebo že by neboli pravdivé.

Susedy O. P. a W. P. neboli svedkami agresívneho správania sa obžalovaného voči svedkyni - poškodenej, potvrdili však požívanie alkoholických nápojov obžalovaným. Vo vzťahu k tomuto abúzu súd uvádza, že napriek tomu, že obžalovaný požívanie alkoholu v nadmernom množstve popiera, objektivizácia jeho stavu formou znaleckého dokazovania z odboru Psychiatrie preukázala jeho závislosť v III. stupni závislosti v stupnici podľa Jellineka. Uvedené len svedčí o názore súdu na obranu obžalovaného, ktorý sa snaží bagatelizovať svoje konanie a svoj stav, hoci viacerí vyššie uvedení svedkovia potvrdili dlhodobé nadmerné požívanie alkoholu, čím len potvrdili následné odborné závery znaleckého dokazovania. Toto požívanie alkoholu je tiež spojené s agresívnym správaním sa obžalovaného voči svojmu okoliu, čo potvrdili nielen členovia jeho rodiny ale aj svedkyne, ktoré pracovne prichádzali do kontaktu s touto rodinou. V tomto kontexte súd ešte raz poukazuje na účelovosť výpovede svedka O. P.G. v prospech obžalovaného, ktorý napriek zisteniu vážneho stupňa závislosti na alkohole odborným vyšetrením, v snahe pomôcť obžalovanému uviedol, že tento pije alkohol normálne, ako každý iný človek. Napokon, aj sám obžalovaný svoje pitie alkoholu vôbec nepovažuje za relevantné s tým, že údajne pije málo.

Vysvetlenie pre agresívne konanie obžalovaného v sexuálnom živote voči svedkyni - poškodenej našlo svoje vedecké vysvetlenie v záveroch znaleckého posudku vypracovaného súdnou znalkyňou MUDr. W. Y., ktorá na ne poukázala aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní. Súdna znalkyňa síce u obžalovaného PPG vyšetrením nezistila žiadnu sexuálnu deviáciu ale zistila poruchu erekcie, ktorá podľa nej mohla mať za následok pokles záujmu o sexuálny styk zo strany svedkyne - poškodenej a tým žiarlivostné prejavy správania zo strany obžalovaného v snahe vysvetliť tento jej znížený záujem mimomanželskou známosťou. Pre poruchu erekcie pri plne zachovanej sexuálnej túžbe si mohol podľa názoru súdnej znalkyne, ktorý si osvojil aj súd, obžalovaný vyrobiť erotickú pomôcku vo forme dreveného kolíka a pri svojej sexuálnej frustrácii spojenej s alkoholizmom a agresívnymi prejavmi jeho disociálnej osobnosti, ktorá vyplynula z psychiatrického znaleckého posudku, mohol voči svedkyni - poškodenej uplatňovať náhradné formy sexuálneho styku za pomoci dreveného kolíka, ktorý jej strkal do pošvy. Uvedené samozrejme poskytuje len vedecký základ pre ozrejmenie príčin možného správanie sa obžalovaného. Súd však na základe výpovede svedkyne - poškodenej a nepriamo aj svedkyne S. A. konštatuje záver, že tomu tak skutočne aj bolo.

To, že obvodní lekári svedkyne - poškodenej MUDr. G. a MUDr. N., ako aj zubár svedkyne - poškodenej MUDr. L. nemali vedomosť o zraneniach svedkyne - poškodenej, je odôvodnené jej tvrdením, že so zraneniami, ktoré jej obžalovaný spôsobil nebola na ošetrení u lekára, resp., ak bola, uviedla iný mechanizmus vzniku zranení. V prípade tejto skupiny dôkazov súd zvýrazňuje lekársku správu MUDr. I.

R., z ktorej vyplýva, že dňa 12.04.2013 o 20:15 hod. bola svedkyňa - poškodená privezená políciou ako týraná žena s tým, že včera bola zbitá obžalovaným, ktorý je alkoholik, agresívny, bola aj znásilňovaná a obžalovaný ju týral 19 rokov, pričom používal aj orálny sex a náhradné techniky (drevený kolík). V objektívnom náleze tejto lekárskej správy je uvedené, že svedkyňa - poškodená je roztrasená, ubitá psychicky, na ľavom predkolení má pohmoždeniny po kopancoch. Bolo zistené poranenie iných svalov a šliach predkolenia. Uvedená správa objektivizuje agresívne konanie obžalovaného nielen dňa 11.04.2013 ale zachytáva aj jeho dlhodobejšie pôsobenie na psychiku svedkyne - poškodenej. Zároveň súd opätovne poukazuje na účelovosť obrany obžalovaného a bagatelizáciu svojho konania voči svedkyni - poškodenej, keď vo svojej výpovedi obžalovaný uviedol, že dňa 11.04.2013 sa nič nestalo, len bežná hádka. Podľa názoru súdu však bežnou hádkou nevznikajú zranenia.

Na základe týchto dôkazov, najmä na základe výpovede svedkyne - poškodenej, ktorú súd považuje za dôveryhodnú a podporenú aj výpoveďou dcéry S. A. a nepriamo aj svedeckými výpoveďami svedkýň A., P., H. a N., súd ustálil skutkový stav tak, ako je tento opísaný v skutku uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Oproti pôvodnej obžalobe súd nezistil, že by od svedkyne - poškodenej obžalovaný vyžadoval pohlavný styk na dennej báze, preto uvedené upravil vypustením slova „denne“ zo skutkovej vety a ponechal znenie skutku bez konkrétneho časového určenia ale v rámci celkovej súdom ustálenej doby trvania skutku. Vo vzťahu k zraneniam súd zo skutku vypustil slovné spojenie „vybitie 5 zubov“, nakoľko okrem tvrdenia svedkyne - poškodenej to nebolo preukázané a ani v minimálnej miere podporené žiadnymi inými svedkami alebo dôkazmi. Súd zdôrazňuje, že také zranenie by si nevyhnutne vyžadovalo lekárske ošetrenie, o čom súd nemal dôkaz. Dlhodobosť konania obžalovaného nutná pre právnu kvalifikáciu trestného činu podľa § 208 ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 je daná časovým obdobím, v ktorom sa toto jeho konanie realizovalo, po zohľadnení doby, počas ktorej bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody a počas ktorej pracoval v Čechách. Aj napriek tomu spĺňa pojmové znaky konania trvajúceho po dlhší čas.

Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a pri jeho právnej kvalifikácii v zmysle obžaloby prokurátora. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je zdravie, ľudská dôstojnosť a sloboda rozhodovania o svojom sexuálnom živote svedkyne - poškodenej /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Obžalovaný je recidivistom, ktorý bol doposiaľ 12 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 1T 122/2011 zo dňa 16.08.2011, vrátane uloženia šiestich nepodmienečných trestov odňatia slobody. Je teda zrejmé, že ani tieto uložené tresty ho neodradili od páchania ďalšej násilnej trestnej činnosti. U obžalovaného sa teda jedná o osobu, ktorá absolútne nerešpektuje normy tejto spoločnosti, tieto nielen ignoruje, ale úmyselným konaním ich aj porušuje. K tomu je potrebné zohľadniť aj negatívne hodnotenie z miesta bydliska, v zmysle ktorého obžalovaný požíva alkoholické nápoje a správa sa neslušne.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Aj vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenie osoby obžalovaného, súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona. Naopak, súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona, a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov / § 37 písm. h) Trestného zákona/ a tiež to, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený /§ 37 písm. m) Trestného zákona/. Prevažujúci pomer priťažujúcich okolností k poľahčujúcim okolnostiam 2:0 má za následok, že v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody jedného zo žalovaných trestných činov (všetky majú rovnakú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody - od sedem rokov do pätnásť rokov), zvyšuje o jednu tretinu. Preto pri ukladaní trestu súd vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 9 rokov a 8 mesiacov až

15 rokov. Obžalovaný spáchal viac trestných činov (3 trestné činy), a preto je obžalovanému nutné v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona uložiť úhrnný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na už vyššie spomenutú osobu obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia, závažnosť troch úmyselných trestných činov majúcich povahu zločinov, ktorých sa dopustil, ako aj na to, že predchádzajúce odsúdenia obžalovaného zjavne neviedli k jeho náprave a uvedomeniu si negatívnych dôsledkov svojho správania nielen pre spoločnosť ale aj pre svoju blízku osobu (manželku), súd považoval za nutné uloženie trestu odňatia slobody nad polovicou takto zvýšenej trestnej sadzby. Trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov podľa presvedčenia súdu zohľadňuje všetky aspekty ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona, najmä aspekt represívnej stránky trestu, ktorý spočíva v snahe štátu zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a výkon takto uloženého trestu ho odradí od toho, aby v budúcnosti páchal inú trestnú činnosť. Výchovný aspekt trestu vzhľadom na osobu obžalovaného je z pohľadu súdu otázny a nebol vzhľadom na recidívu obžalovaného hlavným vodiacim motívom súdu pri ukladaní trestu. Tento trest bude zároveň výstrahou pre iných páchateľov podobnej trestnej činnosti.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (odsúdenia č. 11 a 12 odpisu registra trestov), súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia /§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona/.

Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku súdnych znalcov z odvetvia Psychiatrie, pri ktorom súdni znalci u obžalovaného zistili poruchy psychiky a správania zapríčinené nadužívaním alkoholu v III. štádiu závislosti podľa Jellineka, súd aj vzhľadom na nadužívanie alkoholu, ktoré potvrdili takmer všetci svedkovia a ktoré podľa zistenia súdu vyplývajúceho z týchto svedeckých výpovedí potencuje agresívne správanie sa obžalovaného, uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa názoru súdu, absolvovanie tejto formy ochranného liečenia s prípadným následným ambulantným liečením bude mať pozitívny vplyv na ďalšiu resocializáciu obžalovaného a preventívny význam z hľadiska páchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným.

Poukazujúc na dôvody, ktoré súd vyššie uviedol vo vzťahu k úprave skutku obžaloby a ktoré spochybňujú vznik zranení spočívajúcich vo vybití piatich zubov horného zuboradia, súd poškodenú Z. P. odkázal s jej nárokom na náhradu škody uplatneným v súvislosti s touto ujmou na zdraví na civilný proces.
-týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobovaním rán rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické a fyzické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddych a spánku, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,
-násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil iného k orálnemu styku, a k iným sexuálnym praktikám, a spáchal taký čin na chránenej osobe a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,
-násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súloži a spáchal taký čin na chránenej osobe a závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.